

НЕЗАВИСНИ МЕСЕЧНИ ЛИСТ СРБА У САД

ГЛЕДАЛО

SERBIAN MIRROR

INDEPENDENT SERBIAN NEWSPAPER IN THE USA

www.serbianmirror.com

GODINA VIII • BROJ 88 • MART 2009.

OD ATLANTIKA DO PACIFIKA

SRBIJA POD ANESTEZIJOM

LEGENDARNI SPORTISTA I NEUMORNI HUMANISTA

TANGO NOĆ U ČIKAGU

SPORT: ALHEMIČAR VUJOŠEVIĆ

Slušajte vaš RADIO OGLEDALO svake subote od 1:00-2:00 pm na 750 AM

GDE / KAD / ŠTA

ZVEZDE OGLEDALA

Prijavite se

Ogledalo zove talente iz nekoliko kategorija:

Pevanje Gluma Imitiranje

Igranje Recitovanje

Pisanje pesama ili priča

Prijavite sebe ili vaše mališane

jer ovo važi za sve od 5-65 godina

773.744.0373

Budite i Vi zvezda Ogledala!

Bubamara knjižara
2903 W Irving Park Rd
Chicago IL 60618

Svake subote od 10:00 – 14:00 sati upis
za školu srpskog jezika i testiranje
Od 14:00 – 16:00 časova Likovne
čarolije za decu od 5 do 10 godina
za više informacija posetite sajt
www.bubamaraknjizara.com
ili pozovite **773-293-6337**

Miloš Đorđević
Veče zabavne muzike
21. mart, 2009.
White Lounge
7968 W. Belmont - Chicago
Više info na:
chicagodesavanja.com

Preplatite
se na vaš list
Ogledalo!

U OGLEDALU
je sve jasnije!

Bilo kuda slušajte nas
svuda za vas radio

Ogledalo

Svake subote od 1-2pm
preko WNDZ radio talasa
750 AM vaše radio
skale. Za vaše poruke,
reklame i oglase
na telefon;
773.744.0373

**Srpsko Pozorište iz Toronta na gostovanju
u Čikagu sa predstavom**

TRAG LJUDSKIH ZUBA

ženska drama

...zlostavljanje žena, na ivici da bude prihvaćeno kao
kulturološka osobina našeg okruženja, se u poslednje
vreme često kritikuje, čak i oštro napada.

Ali uz svu podršku javnosti i mnogih organizacija
ovaj problem teško je iskoreniti...

* * *

tekst **Mirjana Ojdanić**
režija **Srdjan Rajšić & Vojin Vasović k.g.**
producent **Gojko Roglić**

igraju:

Ljiljana Marković kao Z.K.
Diana Vasilic kao Grozdana

Petak, 20. mart, 2009.
u 21:00 čas \$20
Subota, 21 mart, 2009.
u 20:00 časova \$20
SKUC Sveti Sava u Čikagu
448 W. Barry Ave.
Chicago, IL 60657

Kako prošle tako i ove godine, Ogledalo organizuje
izbor za: Srpsku lepoticu Amerike 2009.

Devojke srpskog porekla između
16 i 25 godina starosti iz Amerike i Kanade

PRIJAVITE SE!

Pobednica stiče pravo da učestvuje na izboru za
Miss Slovenske lepote 2009.

u Beogradu
Prijavite se
773.744.0373

Ispunite formular na
našem websajtu: www.serbianmirror.com

SADRŽAJ

Srb info	strana 2
Intervju: Goran Petronijević	strana 4
Kolumna: Damin gambit	strana 5
Sećanje na Zorana Đinđića	strana 6
Beogradski praziluk	strana 9
Intervju: Vlade Divac	strana 10
Prošetajmo Srbijom	strana 11
Gospođica iz soneta	strana 12
Protekli događaji	strana 13
Iz knjižare Bubamara	strana 15
Pravoslavljje	strana 19
Beogradske sa nama i u nama živiš ti	strana 20
U čast Oskara	strana 21
Dunav u Indiji	strana 22
Iz Generalnog konzulata Srbije u Čikagu	strana 23
Sport: Alhemičar Vujošević	strana 25
Horoskop	strana 26
Vedra	strana 27
Kolumna: Marko Lopušina	strana 28
Čestitke	strana 29
Porodica	strana 30
Mediji	strana 31

TIRAŽ: 12 000

OGLEDALO se distribuira u 32 države Severne Amerike

PUBLISHED BY

• **Ogledalo - Serbian Mirror, Inc** •

P O BOX 13472 CHICAGO IL 60613

• Phone: 773.744.0373

• OSNIVAČ: Slavica Petrović • UREDNIK: Slavica Petrović

• DIREKTOR: Mila Filipović

• GRAFIČKI UREDNIK: Zoran Marinković

• REDAKCIJA: Marijana Maljković, Saša Živković,
Cvijan Hercegovac, Milka Figurić-Kovačević,

• DOPISNICI: Marko Lopušina, Dušan Lopušina,

Milutin Šoškić (Beograd), Dragica Ćirić Spasojević, Ruzica Z. N. Stojkovic (Niš), Boban Ilić (Čikago), Milan Lučić (New York), Mladen Bošnjak (Orlando)

• PREDSTAVNIŠTVA •

• LOS ANDJELES: Dragan Rakonjac (562.397.9001)

• NJUJORK: Mike Lučić Milan (212.426.1020)

ALL RIGHTS RESERVED:

Ogledalo is not responsible for advertisements, advertising articles and their contents

E-mail: ogledalo@gmail.com

Web: www.serbianmirror.com

Reč urednika

Poštovani prijatelji novina i radija Ogledalo,

I pored toga što nam je veliko zadovoljstvo da vam stojimo na usluzi, da nas slušate i čitate, moram da priznam da nam je jako teško da ostanemo uz vas u ovo vreme ekonomske krize.

Zato vam se, dragi naši ovom prilikom obraćam u ime redakcije i ekipe Ogledala sa molbom, da se i vi uključite i indirektno pomognete naš opstanak. To možete učiniti na nekoliko načina.

- Korišćenjem usluga naših sponzora.
- Objavlivanjem oglasa, reklama, čestitki i slično putem našeg radija i novina Ogledalo.
- Pretplatom na naš list.

To su samo neke od mogućnosti.

Da bi smo i dalje vršili istu misiju, negovanja našeg jezika, kulture i baštine, povezivanja naših ljudi, blagovremenih obaveštavanja o svemu aktuelnom i bili što bliži i korisniji jedni drugima - potrebna nam je VAŠA POMOĆ.

Učinite i vi korak da se naši mediji ne bi gasili na ovim prostorima. Šaljite nam svoje dobronamerne predloge, koji mogu biti od pomoći.

Zovite nas na 773.744.0373

Pišite nam na:

Ogledalo Serbian Mirror

PO Box 13472

Chicago IL 60613

UKOLIKO OBJAVITE REKLAMU I U NOVINAMA I NA RADIJU

O G L E D A L O

DOBIĆETE **SPECIJALNE CENE.**

SA OGLEDAKOM VAŠ GLAS ĆE SE ČUTI NA DALEKO!

ZOVITE NAS: **773.744.0373** ogledalo@gmail.com www.serbianmirror.com

Vlade and Ana Divac event

Thursday, April 9st 2009

6pm-9pm

Benefitting

Serbian Children & Refugees

Topaz Cafe

780 Village Center Drive,

Burr Ridge IL 60527

\$250 per person

Please RSVP to 916-807-4501

or info@divac.com

(Limited number of invitations)

Southeast Europe Chamber of Commerce

Business Cards & Information Exchange Event
American Southeast Europe Chamber of Commerce (AmSECC) and the World Trade Center Illinois present a networking opportunity where international business and trade companies can showcase their products and explore potential trade opportunities with a wide array of representatives from the Illinois business community.

When & Where:

Wednesday, March 18, 2009

5:30pm - 8:00pm

World Trade Center Illinois

200 E. Randolph Street

Aon Center, Ste 2200

Chicago, IL 60601

Event Registration Fee:

Members: \$15 /

Non-Members: \$20

Corporate Table Showcase: \$100.00

YOU MUST REGISTER FOR THE EVENT TO

REGISTER GO TO: www.amsecc.org

TEL: 773.610.4551

GORAN PETRONIJEVIĆ, ADVOKAT - jedan od branilaca Radovana Karadžića

SRBIJA JE POD ANESTEZIJOM

Vaš komentar na nedavno izrečene presude šestorici optuženih Srba, koji ujedno predstavljaju nekadašnji establišment, politički (Milan Milutinović, Slobodan Šainović), vojni (generali Nebojša Pavković i Vladimir Lazarević, kao i policijski general Sreten Lukić)

- Sve što je izrečeno presudom Haškog Tribunala srpskom državnom, političkom, vojnom i policijskom vrhu Srbije, pre svega Srbije, jer je tamo bilo i funkcionera nekadašnje SRJ, ali podvlačim, pre svega Srbije, bazira se na političkim razlozima, a i oni se mogu u vrlo kratkom periodu odraziti veoma loše po nas. Jedan od prvih i pravih razloga je aktuelno političko stanje i "pokušaj" priznavanja nelegalno proglašene države Kosovo.

Ova presuda je prvenstveno u funkciji toga, ali nikako ne smemo zaboraviti, ni opravdanje za bombardovanje SRJ (sada Srbije) pre deset godina. Ta dva politička razloga neminovno su uticala na karakter i visinu presude. Svako, ko se i malo zadubi u pravnu, ali i političku pozadinu događaja neminovno će uvideti povezanost tih "faktora"

Kako razumeti presudu, nije li sama formulacija iznova osuda Srbije?

Petorica osuđenih, (oslobođen je krivice bivši predsednik Srbije Milan Milutinović), a ne smemo zaboraviti da je u toku i suđenje još jednom policijskom generalu Vlastimiru Đorđeviću koji će, bojim se, isto ili vrlo slično proći. Okrivljuju se za delo udruživanja radi zajedničkog zločinačkog poduhvata, za jednu vrstu izvedene krivice, što je retko uspevalo u međunarodnim okvirima prava.

Šta to zapravo znači, da pojasnite za one koji nisu pravnici?

- U istoriji međunarodnog prava u nekoliko navrata pokušavalo se sa ovakvim presudama, ali kad god bi međunarodno pravo ozdravljivalo takav oblik krivične odgovornosti nije bilo moguće inkorporirati u međunarodno krivično pravo.

Da li je međunarodno pravo "bolesno" ?

- Da budem još jasniji, ovakvom presudom može se povezivati objektivna sa apstraktnom (često formulacijom pravnih kategorija) krivica. Što se tiče međunarodnog prava, posebno krivičnog ono je u "slučaju Balkana", posebno Srbije, pokazalo visok stepen opasne bolesti.

Kako ovakva presuda može uticati na odluke Međunarodnog suda pravde

Američki list "Los Angeles Times" je krajem protekle nedelje neposredno pred početak suđenja Jovici Stanišiću, bivšem šefu DB u vreme Slobodana Miloševića, objavio tekst u kome se kaže, da je ovaj visoki činovnik i jedan od najmoćnijih ljudi u Srbiji 90-tih, špijun CIA-e. Goran Petronijević kaže

- Ja nisam sklon da brzo zaključujem. Polako i pažljivo sabiram podatke, činjenice i moguće dokaze. Ako se utvrdi da je tačno pisanje lista "Los Angeles Times", onda je to strašno! Mada tajne službe u međusobnim sukobima podmeću afere, i to je njihov legitiman način rada. Voleo bih da je i ovo "podmetnuto". Sumnjam i da je tačno, i da nije tačno. Jer ako se utvrdi, kao što je utvrđeno za jednog načelnika Generalštaba generala naše vojske, koji je bio agent CIA-e, da je u to isto vreme bio i šef državne bezbednosti onda smo ukupno dobro prošli!

Goran Petronijević

Amerika je jedna ozbiljna država

Slučaj Miladina Kovačevića studenta u SAD, srpskog državljanina koji je u tuči u kaficu prebio svog kolegu Brajana Stajnhauera, potresa zadnjih dana celu Srbiju i preti da ugrozi Ionako napregnute odnose sa Amerikom. Proglašen za državnu tajnu "tešku" jedan million dolara ipak je procurila u medijima, preteći da podeli Sbiju skroz. Horski uvežbano, političari deo javnosti i građana ne pristaje da "plaća" za brutalno prebijanje momka koji se provodio i studirao po Americi, skoro je nepodeljeno mišljenje većine. Amerika zahteva izručenje Kovačevića koje se uz pomoć srpskog Konzulata u Njujorku sa lažnim pasošem vratio u Srbiju i izbegava "ruku američke pravde".

Advokat Goran Petronijević kaže

- Nije Miladin Kovačević prouzrokovao krizu u odnosima Srbije i SAD koje traže njegovo izručenje. Reč je o bahatosti jedne velike i moćne zemlje kakva je Amerika. Jer kada su u pitanju njeni (američki) građani Amerika znajući za duple standarde kakve imaju mnogi Međunarodni sudovi u svetu, odbija da izruči svoje građane. I tu je u ptavu, kada se tiče standarda primenjivanja prava. Oni su za to primer u svetu, svima!

Ogolimo tu situaciju, nastavlja Petronijević i kaže da su "situaciju" krize proizveli u Srbiji, neki iz političke elite, kada su na zahtevu za izručenjem Kovačevića olako rekli "Izručite, tog mangupa"(Vuk Drašković)

Po našem Ustavu uz dostavljene dokaze iz Amerike Kovačević će se procesuirati pred domaćim sudom" Pominjući 1 milion dolara, vlasu u Srbiji potkupljuju svoju poslušnost, nesposobnost i poltronstvo. Bojim se da će u tome ići ako trba i do kršenja našeg Ustava!!! Jednako mislim, slutim ne želeći da poverujem, ali praksa zadnjih godina kod nas pokazuje, da se može desiti da u opštoj gužvi i poltronisanju ovaj mladić ne osvane u nekom gepeku, recimo na graničnom prelazu neke od susednih država.

Amerika mora da dostavi dokaze sudu u Srbiji, da bi mu se sudilo. Sve ostalo je opasna igra duplih standarda i poltronisanja bahatosti Amerike.

pred kojim se rešava zahtev Srbije za preispitivanjem odluka nekih zemalja da priznaju secesiju Kosova?

- Dok se ovdje, posle odluke Saveta Bezbednosti UN da Međunarodni Sud Pravde donese savetodavno mišljenje o secesiji Kosova, slavodobitnički slavila "diplomatska pobjeda Srbije pred svetom", kao da se već znalo šta će taj sud odlučiti.

Upravo ova, ovakva i ovokla presuda može itekako, a bojim se i da hoće uticati, i na to što je zapravo samo saveto-

davno mišljenje, pa da ne donse odluku koja će ići protiv secesije na Kosovu.

Šta i kako dalje, kakva je reakcija srpskog državnog vrha u odnosu na sve činjenice koje ste izneli?

- Biću direktan i sasvim jasan. Ovo je priprema za strategiju "tihog priznavanja secesije Kosova". I to korak po korak. Kada se srpski državni i politički vrh odlučio da ne tuži zemlje koje su priznale secesiju Kosova, već da traži savetodavno mišljenje, a za koje znamo da ne obavezuje ni jednu zemlju koja je priznala Kosovo, zapravo se pribeglo taktici, za izgovor da se pred narodom kaže, da se sve pokušalo, da se vodila ljuta diplomatska borba, ali da je ona izgubljena. I to iz dva razloga: prvi su strašni zločini koji su počinjeni na Kosovu i Metohiji u vreme Miloševića, i drugi, zbog zločinačkog režima Slobodana Miloševića.

Da li to znači da se Miloševiću zapravo sudi posle smrti?

- Čitav Haški Tribunal i oni koji

stoje iza njega kao nalogodavci i finansijeri (pre svega SAD i NATO) se nisu nadali tako ubrzanom dešavanju, kao ni smrti Miloševića što ih je veoma unervozilo. Stvari se sada veoma brzo otkrivaju. Finansijeri Haškog Tribunala, pre svega NATO, su od tog, ionako "ad hoc" tribunala zapravo napravili svoju "disciplinsku komisiju". Mi sada kvalitetne i značajne podatke dobijamo sa "suprotne strane, pre svega muslimanske, zatim iz knjiga Karle del Ponte i portparola Suda Florans Artman, gde se jasno vidi da poplujvana teorija zavere protiv Srbije nije izmišljena priča, ili paranoja "krive" Srbije, već da je zavera istinski postojala. Zavera je postojala, nadam se da je to sada jasno većini koja prati događaje u Hagu!

Na dan izricanja presude Hilari Clinton, državna sekretarka u vladi Baraka Obame, primila je Fatmira Sejdiua i Hašima Tačija ratnog komandanta, a sada tzv. premijera Kosova. Da li je to slučajnost?

- Naravno da nije slučajnost! Naprotiv, sve su znali, vreme, možda čak i broj godina na koje će biti osuđeni optuženi. To možete videti po načinu na koji su primljeni, temama o kojima su razgovarali i "zajedničkim zaključcima". Nije daleko od mogućnosti da su debelo učestvovali u određivanju kazne, koju su petorica optuženih dobili!

Presuda izrečena "srpskom vrhu", petorici oficira i policajaca i jenom političaru iznosi 96 godina. Drakonske kazne, ili dupli aršini kada su u pitanju optuženi iz Srbije?

- Nije važan broj godina, tj. visina presude, već obrazloženje. Genocid za koga su pokušali da optuže srpske zvaničnike od Miloševića pa do poslednjih suđenja nije mogao da prođe. Termin "genocidne namere" znači da postoji namera da se neka teritorija etnički očisti. Jedino je Srbima stavljan genocid na "dušu". Delo zajedničkog zločinačkog poduhvata je oblik odgovornosti. I tu dolazimo, do onog kad kažem da ne brojite godine, jer zajedničko zločinačko udruživanje i presuda po toj optužbi podrazumeva kolektivnu odgovornost. Na početku rada Haškog Tribunala postojala je "formula" 80:20. To znači da, od ukupnih procesa sa prostora ex Jugoslavije, 80 odsto osuđenih treba da budu Srbi, a 20 odsto svi ostali. Pogledajte i sami statistiku Haških presuda posle prvih procesa do ovih poslednjih.

Da li se onda ne slažete sa ministrom spoljnih poslova Srbije, Vukom Jeremićem, kad posle izricanja ove presude stalno ponavlja da ona ne podrazumeva kolektivnu odgovornost?

- Ne šaljem se ni sa njim, ni sa bilo kim ko tako nešto tvrdi, jer je u pitanju besmislena obmana građana Srbije. Zajednički zločinački poduhvat podrazumeva organizovanje i udruživanje na nivou najviše vlasti jedne države

Nastavak na str. 8

Piše: Ružica Z. N. Stojković

OD FEBRUARA DO FEBRUARA

larom tiho su mrmljali "Nećemo priznati samoproglašenu državu Kosovo". Građani, koji to još jesu, tiho u katakombama zabranjenih i nepodobnih osećanja patriotizma, kao pravi Hrišćani molili su zavet – ne damo te, Svetice zemljo, Kosovo, Pačenice, Raspeta Mučenice Metohijo. Tiho, tiho da

godišnjeg stajanja na vetrometini zemlje koja ne postoji, koju je valjda osmislio onako obezglavljen u Ovalnom salonu Bele kuće koja nas je u crno zavila – Države Kosovo.

Kletve, kao Molitve, tiho smo izgovarali pogledavajući u nebo moleći ga da nam oprosti zasluženu kaznu. Tamo na nebu

crveneti zbog naših nedela i nesloge, zaboravljenog Milosrđa.

Skrajnuti, posramljeni da se usudujemo da uopšte i pomislimo da imamo pravo na tugu, tih dana smo se kao prvi Hrišćani sa simbolom ribe, prepoznali po Tajni u očima, po nemoći i kojoj suzi. Da ne remetimo integraciju sa Svetom!

Uz šotu, i talambase, sa isukanim mačevima kao obavezanim kostimografskim detaljima folklor "Naroda Orlova" iz otete nam geografije Sećanja i Svetosti, Skloništa od pogroma selili smo se u vilajete nespretnih i zakasnelih molitava. Kasno Janko... stize!!!

A, nesrećnici Parije savremene Srbije oličene u podeljenoj i zavađenoj opoziciji, i nešto malo pristale Vlasti uputiše se pod zaštitom noći pred Jutro, na svečanu sednicu Optština severnog Kosova u drevni Zvečan Grad. Nosatali su neke kese ulazeći u luk-suzne autobuse, kao srednjoškolci na matursku ekskurziju. Crni, mislili smo, gledajući ih kako se paradno slikaju pred kamerama beogradske televizije-Kud ćete? Sa tim kesama, u tim autobusima. Ako ste poneli "fruštuk" za usput na nije KOSMET tako daleko, preko Kraljeva, Jošaničke Banje, lepotic

Kopaonika ili, za hrabrije preko Merdara ... Začas! Ako ste pak darove poneli!!! Male su vam kese, nepristojne. A, za hranu!, Gladni ne bi ste ostali. Znaju li kud su pošli i zašto, ponavljali smo u čudu!?

Kese, one su mi tajna i danas. Šta su poneli, Big Mek možda, tamo gde najlepše žito zri, gde Bistrica voda teče, gde Vas dušom, molitvom i Oprostom mogu nahraniti. Što smo ih zaboravili, napustili, što se sa njihovim životima "namirujemo" sa svetom da bi smo pokazali i dokazali da smo mi ona "druga, dobra Srbija". Pa kao maturanti u poset na jedan dan idemo (idu). Pali smo svi na maturskom ispitu na temi iz Života, na Tajni Sećanja, ko sa kesama ko bez njih! Jedno je sigurno, bogaž nesavesti ćemo morati da nosimo od Februra do Februara, i kad je za dan kraći ili duži (u zavisnosti kako na stvari gledate). Moraćemo i mi i potonji sa sve Tajnom koju nismo umeli da sačuvamo.

Od Februara do Februara, od godine do godine i Sudnjega dana. Jer ako zaboravimo Kosovo i Metohiju zaboravićemo sebe.

Polako, neprimetno, neizbežno po sili konstantnog nemilosrdnog protoka vremena, posle svakoraznih svetskih bahanalija i domaćih kermesa kojima smo se stidljivo prikradali, kao tati, siromasi ili nepozvani gosti, isprsujući se kako je inače manir siromaha (da se ne vidi da su "sirome") dočekao nas je najkraći mesec u kalendarskom brojanju njižnih zemaljskih dana. Februar. Interesanatan samo po manjku ili višku (ako ste optimista) dana – do skoro, onomad 2008. godine.

Tajno, sa merom propisanom od "civilizovanog sveta" spominjali smo i sećali se, da je to mesec u kome nam je oduzeta Tajna. Oduzeto pravo na Sećanje, na Ljubav, na mesto u porodici Naroda, na dokaz Postojanja. Da nam je Zemlja oduzeta!

Politicari na vlasti u amputiranoj Srbiji sadanji i bivši horski (u različitim tonalitetima i glasnosti) sa propisanim vokabu-

ne uznemirimo" pravoverne "Gospodare zemnih, prljavih računica. Tog 17. februara na Bulevaru Bila Klantina u Prištini ljuljala se masa naroda, uz zurlu, daire, i šotu. Veselo, sa Bilborda Klinton ih je pozdravljao, a sa vidno požutelim rukom od deseto-

među zvezdama nalazi se mapa naših sagrešenja prema bližnjim, prema sebi samima, prema Zemlji. Čuti Nebo, čutala su i zvona naših Hramova koji čuvaju Tajnu, Zavet, Dokaz da smo postojali. Spomen na sve nas od Lazara do.....Naše dece koja će

NEKAKO S`PROLEĆA

"Nekako s proleća"...

Deset godina unazad...

Kad sve zapupolji, zamiriše i zemlja se svečano spremi za novo rađanje, mirišući na tek isključaju pšenicu, rasvetale bele šljive, uzorane oranice, proplanke "osomotele", od mladog lišća i dane koji samo ovde, u Srbiji liče na ritam prirode uvek setimo proleća 1999. godine.

Te godine počeo je rat! Novi "mali" rat Sveta sa Srbijom ili možda Srbije sa svetom!?

Nekako sa prolećem, pa sve do oko Vidovog dana, u istoriji, Srbija se nalazila u ratovima. Zemaljskim ratovima, koje vazda vodi okrenuta Nebesima.

Tako je bilo i te 1999. godine, sa nebese se na oranice,

šljive, bremenu zemlju spremnu za rađanje, na trošne kuće sa crvenim ceramidama i crepovima spustio Milosrdni anđeo. Na krilima noći, 24. marta, pred Svetom, i njegovim potamnelim moralnim vidom spustila se najveća, do tada videna sila sa neba.

Završavao se nacionalni dnevnik kroz koji je "ondanja vlast "pozivala pesmom da pevamo -"Ne damo te Srbijo" i ...Zar je važno? Ali, Molitava nije bilo i da li bi ih nerasti svetski čuli !!! Taman se nacionalni dnevnik završio kad se čula "šizela"(od milja nakon dva dana rata prozvana sirena za uzbunu). Da ne veruješ. Pomislila sam: Za tri dana moja prva ćerka puni 18. godina, kako ću proslaviti njen rođendan? Da bi ga se sećala, i

da bi svojoj deci nekada pričala i slavila njihova punoletstva.

Odmah mi je bilo jasno, tada pre deset godina, da će moje dete ipak dobro zapamtiti svoje punoletstvo. Za vjeki vjekov! Pa ne pali ti svećice na nenapravljenoj rođendanskoj torti onolika

sila sa neba, sa sve tomahavk raketama. I sada, posle deset godina, bih volela da znam, koliko je mladih ljudi od 24. marta do 9. juna "proslavilo" svoje Nato punoletstvo.

Bubali su gde su stigli, i gde nisu. Ovo naselje, onaj most, ovaj grad, ono selo, onu prugu, pijace, groblja, crkve, bolnice, zgrade komande Vojske SRJ, koje

više nije bilo tu. Tukli su pohabane vozove sa mladim ljudima koji su odlazili na Kosovo ravno... Mnogi da se nikada ne vrate! A, i zašto bi kada se na Kosovo i ide ne bi li se zaradila karta za put ka Nebesima.

Sva ta mladost koja je otišla sa pesmom i molitvom Hristu Bogu, u "Nike" patikama i Wranglericama, okrenuti punim srcem i dušom slobodnom svetu, odazila je nesvesna da se bore David i Golijat.

A, svet? Svet je čutao. Veliki deo. Čutala je i palata na Ist Riveru, gde stanuje porodica Naroda, čiju kuću smo među prvima gradili – Čutalo se. Tek po neki" usamljeni Ilija u pustinji zapadnog civilizovanog" sveta, zavapio bi da ne ubijaju Narod. Jedan mali, ali veliki i slobodoljubiv evropski narod!

Nastavak na str. 8

da se urade zločini. I svako ko je učestvovao u ratovima od raspada Jugoslavije do poslednjeg na Kosovu i Metohiji, može odgovarati. Bilo da je on vojnik, oficir, građanin, pripadnik teritorijalne odbrane, svako! Drugima koji su učestvovali u ratovima (Hrvatima, Muslimanima, Albancima) kada su

optuživani za zajednički zločinački poduhvat, oslobađani su svi osim Srba.

Šta je sa prezumpcijom nevinosti, dakle nevin si dok se ne dokaže suprotno?

- Pa, ona postoji u Haškom Tribunalu, samo malo "dopunjena" i glasi: "Svi su nevinii dok se ne dokaže da su Srbi.

Da li kroz Vas progovara srpski

šovinista ili iskusan advokat, posebno kad je reč o Haškim optužnicama?

Tako misli aktuelna politička javnost u Srbiji, što je žalosno, s obzirom na sve činjenice koje sam rekao. Nevladne organizacije imaju posebnu "anesteziološku ulogu" i svojim pričama uspravljaju Srbiju i njene građane. Bojim se da će građani

Srbije kada se probude, shvatiti da su ostali bez organa državnosti, suvereniteta i nacije. Da ne bude više ničega.

Hoće li se neko pitati, jednom kad se Srbija probudi iz anestezijske gde ćemo živeti? Gde će živeti naša deca?

Ružica Z.N. Stojković

Nedaće globalizacije

Joseph Stiglitz. "Globalization and its Discontents", New York 2002. Autor knjige je bio Klintonov glavni ekonomski savetnik u najuspešnijim godinama američke ekonomije (1993), glavni ekonomista Svetske banke (1997), dobitnik Nobelove nagrade za ekonomiju

Zoran Đinđić 1990. godine

Povodom godišnjice od ubistva Zorana Đinđića, objavujemo deo njegovog prikaz knjige Jozefa Stiglicica, koji je izašao u NIN-u 9. maja 2002. godine

Knjiga Jozefa Stiglicica, posvećena teškoćama i protivrečnostima globalizacije, predodređena je da postane bestseler. Sama tema je moderna i kontroverzna, naročito posle niz žestokih antiglobalističkih demonstracija, kraha energetskog giganta Enrona i turbulencije na svetskim berzama. Uz to, autor je in, u svakom smislu te reči. Klintonov glavni ekonomski savetnik u najuspešnijim godinama američke ekonomije (1993), glavni ekonomista Svetske banke (1997), dobitnik Nobelove nagrade za ekonomiju.

Primerak knjige dobio sam uz napomenu da je to sjajno stručno utemeljenje antiglobalizma i bespoštedno demaskiranje svetskih finansijskih institucija kao glavnog uzročnika svetskih finansijskih kriza iz poslednjih nekoliko godina.

Moje interesovanje za temu počiva delom na teškoći da razumem opravdanost antiglobalističkih argumenata, a delom na potrebi da razumem karakter svetskih finansijskih kriza.

Kao prvo, fenomen globalizacije u knjizi gotovo da nije ni dodirnut. Sve ono što je tema žestokih rasprava - uticaj globalne ekonomije na globalnu nejednakost, na kvalitet života, sistem vrednosti i slobodu izbora nacionalnih, lokalnih zajednica i poje-

dinaca - ovde je svedeno na odnos svetskih finansijskih institucija i nacionalnih država.

Kao drugo, od svih važnih institucija pažnja je posvećena uglavnom Međunarodnom monetarnom fondu (MMF), a samo uzgredno Svetskoj trgovinskoj organizaciji, mada je trgovinska neravnopravnost trenutno najveći problem za zemlju u tranziciji i razvoju.

Kao treće, kritika MMF-a često je jednostrana, pa joj nedostaje poenta i tamo gde je potpuno opravdana.

To su slabosti knjige.

Njena glavna vrlina je politička filozofija autora, njegovo definisanje strateških prioriteta razvoja, pa time i definisanje uloge države u ekonomiji. Smatram da je Stiglic potpuno u pravu kada kritikuje neoliberalni "Vašingtonski konsenzus" kojim su 1992. definisani prioriteti MMF-a u saradnji sa posmulim ekonomijama, a to su liberalizacija tržišta, makroekonomska stabilnost i povlačenje države iz ekonomije. Ne znači da ovi principi načelno nisu opravdani, ali nedostaje im jedan bitan element, a to je procena socijalnih posledica ekonomske politike.

Pobornik ideje o "aktivnoj vladi", a u tradiciji američke "progressivne politike" od Ruzvelta, preko Kenedija do Klintona,

Stiglic uspešno osporava teoriju o samodovoljnosti tržišta. Kada tržište dospe u krizu, neophodni su dodatni mehanizmi za njegovo pokretanje, a to je onda prostor za korisnu intervenciju države.

Naravno, ekonomska intervencija države mora da ima svoje jasne i omeđene prioritete, a to su pre svega smanjivanje nivoa nezaposlenosti, nivoa siromaštva u zemlji i obezbeđivanje privrednog rasta. Ako se posrnula nacionalna ekonomija fokusira na smanjivanje inflacije i budžetskog deficita, što je klasična preporuka neoliberalnih savetnika, često dolazi do socijalne eksplozije i potpunog gubljenja kontrole nad sistemom.

Kao što je načelna politika MMF-a opravdana, tako je opravdana i načelna kritika te politike. Problem je kada se dođe do konkretnih slučajeva. To je problem i Stiglicove knjige.

Fijasko politike MMF-a Stiglic izlaže kroz analizu finansijske krize u istočnoj Aziji 1977, sloma ruskog finansijskog tržišta 1998. i primera pojedinih nerazvijenih zemalja u kojima je bio angažovan kao visoki funkcioner Svetske banke. Ove analize čine zapravo suštinu knjige.

Problem je u tome što im nedostaje uverljivost. U opisu samih kriza nema spora, što i nije naročito teško, jer su one bile predmet detaljnog i kvalitetnog

izveštavanja čak i dnevnih novina tog vremena. Problem je u navođenju glavnih uzroka i u preporučenoj alternativnoj terapiji.

Glavnog uzročnika za pomenute svetske krize Stiglic vidi u filozofiji i akcijama MMF-a. Po njegovom uverenju, pogrešna je bila i terapija stroge štednje (ukraćivanje daljih kredita nesolventnim finansijskim institucijama), tamo gde je naložena od strane MMF-a, a i bezbolnog prizeljenja (veštačkom podrškom domaćim valutama), tamo gde je izabran ovaj pristup. Po Stiglicovom uverenju, MMF je svojom odlučnom intervencijom uvek grešio. Umesto da pristupi blagom pritisku i mekoj terapiji, on je forsirao oštre mere, rizikujući ozbiljne posledice za svetsku ekonomiju.

Čini mi se da su, nezavisno od generalno ispravne Stiglicove filozofije, obe njegove pretpostavke pogrešne. U samoj knjizi se ta greška ne vidi, jer uopšte nema analize strukturnih uzroka krize u zemljama o kojima je reč.

"Meko prizeljenje" u ovakvim slučajevima nije ni moguće, ni opravdano. U suprotnom, odgovorna ekonomska i finansijska politika gubi svaki smisao. Zašto ne bi svi trošili više nego što zarade, ako neko drugi na kraju plati račun? Svetskim fondovi-

ma pokrivati gubitke neodgovornog investiranja samo bi ohrabrilu isto takvo ponašanje u čitavoj svetskoj ekonomiji.

Na prvi pogled, Stiglic je odličan advokat posmulih ekonomija (uključujući našu) u sporu sa svetskim finansijskim institucijama. Ali, samo na prvi pogled. On je preterano pristrasan advokat, koji svog branjenika podržava i kada on greši. U slučaju naše zemlje, važno je Stiglicovo insistiranje na socijalnoj komponenti ekonomske stabilizacije.

Makroekonomska stabilnost i liberalizacija tržišta ne vode automatski ekonomskom rastu, povećavanju zaposlenosti i strukturnim reformama. Međunarodne finansijske institucije treba u tom smeru da upotpune katalog svojih principa. Za svaku zemlju se mora izgraditi specijalni program, jer sve bolesti ne mogu da se leče istim lekom. U tom pogledu MMF i sam treba da se reformiše.

Medutim, naša zemlja treba da preuzme svoj deo odgovornosti u uspostavljanju istinske konkurentnosti naše privrede. Ništa nam ne vredi da globalizam okrivljujemo za vlastite nerešene probleme. Moralno gledano, možemo biti u pravu (kao što je načelno u pravu svako ko pati), ali na svetskom tržištu se ne uvazavaju moralni, nego samo ekonomski argumenti.

UVEK JE ŽELEO VIŠE

STUDENSKI LIDER: I naravno, kad su već te prve demonstracije jenjavale, došle su nove generacije studenata koje su na neki način bile nevine u tim zbivanjima, jer su bili maturanti kad su se studenti bunili 68. godine, ali su oni želeli da nastave tu svetu vatru protesta. Na Filozofskom fakultetu, a Filozofski fakultet je uvek bio najborbeniji fakultet na univerzitetu, tu generaciju je predvodio Zoran Đinđić. On je postao rukovodilac te omladine, i kada su nas uklanjali sa univerziteta 1975. godine Đinđić je organizovao generalni štrajk na Filozofskom fakultetu u kome je učestvovalo skoro sto studenata. On je već postao lider. Pre toga smo, isto u ovoj sali, imali jedan protest protiv represije koju je u to vreme sprovela vlada koja je trebalo da bude liberalna, ali se plašila tog liberalizma, pa su zabranjivali časopise, zabranjivali su izložbe, filmove... i jedna velika grupa intelektualaca napunila je ovu salu i protestovala protiv represije. Tada su Đinđić i njegove kolege bili, da tako kažem, organizaciona podrška; delili su pozive, upute, i naravno, distribuirali su časopis na protestima. To je, inače, bio filozofski časopis koji se zvao „Filozofija“. Iz tog perioda datira moja bliža saradnja i poznanstvo sa Zoranom Đinđićem

koga sam sada znao i na jedan drugi način, a ne samo iz učionice. Kasnije je moja poslednja dužnost profesora na Filozofskom fakultetu, krajem 1974. godine, bila odbrana diplomskog rada Zorana Đinđića. (**Dragoljub Mićunović, profesor na Beogradskom univerzitetu i saborac iz Demokratske stranke**)

LUMAN PRE HABERMASA: Pričalo se da je želeo da se promoviše kod Jirgena Habermasa i da se jednostavno kod njega nepozvan pojavio, u stilu "eto, sad sam i ja tu". To je tipično za njega, ta energija, snaga, nekada i ironija, ali sve se vrtelo oko njegove odlučnosti. Nisam uopšte naslućivao šta bi on kasnije mogao postati. Moram priznati da sam u tom smislu razmišljao prilično banalno. Međutim, uvek mi je bila upečatljiva ta njegova vrlo snažna i energična ličnost.

U Konstancu je još tragao, tada je još bio student. Za njega je po mom mišljenju odlučujući period bio u Frankfurtu, zato što se

tamo bavio pojmom moderne države. Tu postoji samo jedno ime: Nikolas Luman. On se time bavio, modernom državom, modernim društvom. Mislim da je to

za njega bilo odlučujuće, dok su one starije stvari predstavljale zapravo eksperimentisanje. (**Ernst Keler, Đinđićev akademski mentor u Nemačkoj**)

VOLEO JE KLINTA IS-TVUDA: O Zoranu postoje užasne predrasude. On je bio osetljiv čovek. On je bio čovek koji je imao i snažne emocije za

svoju decu, i za svoju decu, za porodicu. On to nije pokazivao, ali bilo je trenutaka kada je to bilo potpuno jasno i kada se mogla sagledati dubina tih emocija. Ja sam mnogo tih sećanja obnovila i u svojoj porodici i u razgovorima sa njegovom porodicom, i nije mi baš lako o tome da pričam.

Nedavno sam, prosto kao neku vrstu uspomene na Zorana Đinđića, odgledala na televiziji film "Terminator I". Mog sina koji je tada bio mali, nije znao ni da čita, jedva je nešto i govorio, prvi put je u bioskop odveo Zoran Đinđić da gleda taj film. Mi smo mu svi govorili: nagrabuso si, on ne zna da čita, voli mnogo da priča, ti nećeš moći da gledaš film, svašta smo mu govorili. Ipak, oni su otišli da gledaju zajedno film i nastavili su da

pričaju, stalno su razmenjivali neke svoje priče o tim akcionim filmovima. Voleo je najviše i sa svojom decom da gleda baš takve filmove. Znam da je veoma voleo Klinta Istvuda. Ja sam mu kao direktor Kulturnog centra predlagala: "ajde da napravimo jednu seriju filmova i da to nazovemo Zoran Đinđić - Prljavi Hari, da to bude kao neki njegov izbor. (**Gorica Mojić, dugogodišnja Đinđićeva prijateljica**)

NEMAČKI UZOR: Mislim da ga je život u Nemačkoj bitno obeležio. On je iz Nemačke poneo sa sobom vrlo pozitivne stvari, ali je takođe video i naše slabosti. Sećam se duge rasprave s njim u kojoj nas je neprestano suočavao sa našim odrazom u ogledalu po pitanju naših sopstvenih reformi. On je uvek snažno veroval u reforme u svojoj zemlji. On je veoma voleo Nemačku, ali bi na kraju uvek rekao: "Ja, zapravo, hoću da budem brži od vas. Ja hoću ono što sada radim da ostvarim mnogo brže." U stvari, Nemačka je njemu uvek bila uzor na kojem je mnogo radio, ali iz kojeg je, upravo zbog tako dugog boravka u Nemačkoj, crpeo i veliku snagu i spoznaju o onome što je želeo da sprovede u svojoj zemlji. (**Klaus Mangold, šef Komisije nemačke ekonomije za Istok**)

GLOBAL
PHONE SERVICE
SOFIJA CISCATO
company

708.867.1155

www.globalphoneservice.com

Srbija > 10.9c

Crna Gora > 10.9c

Makedonija > 13.9c

Bosna & H > 14.9c

Hrvatska > 5.9c

Z. Evropa > 4.3c

Kanada > 3.9c

Illinois > 3.5c

14 godina u poslu sa i dalje najboljim servisom, najboljim cenama
Nase usluge mozete koristiti sa fiksnog i mobilnog telefona po istim cenama, cene ostaju iste!

POZOVITE NAS - DOBICETE SVET!

nastavak sa str. 5

Milosrdni anđeli, govorili su – krivi su, ubijaju i proteruju sa ognjišta jedan drugi narod. Nemilosrdno su ponavljali laži, koje su postale i do danja danjeg ostale optužba i opravdanje za njihovo NATO divljanje.

Kako nespretno i netačno! Kad su se dohvatili dokaza "ognjišta" grđno su pogrešili! Pa ni svoja ognjišta nismo svili kako valja sve boreći se od Vidovdana do današnjeg Dana,

Sa svima koji su prolazili Putem na kome smo kuću svoju svili. Davno. I vazda bili primorani da je branimo -od nedobronamernih prolaznika i nasilnika. A, tog proleća, te 1999.

godine, sa Neba su došli na zlim krilima Nemiosrdog anđela. Do tada su svi, koji bi da otmu naše sa zemlje, u našu zemlju dolazili. Prvi put, te 99. na zemlju se sa neba nisu ni spustali!

"Hriste Bože, raspeti sveti... Pevala je mladost u nespretno navučenim uniformama odlazeći na Kosovo ravno, nesvesna da ispisuje davno započetu putanju Svetog Kneza Lazara...

Mučenicu u "Nike" patikama, srpski hiphoperi, sa njima sredovečni rokeri i bitnici.

Daj nam sunca....

Nisu davali! To je samo neka greška, govorili su oni najhrabriji ili najuplašeniiji ko će ga znati!

Doduše, računao Svet – slomiće tolikom snagom otpor Naroda, za deset dana

i gotovo! Nije bilo tako, 78 dana im je trebalo da razviju šator na polju Kumanovskom, sa onim svojim generalom što se zove kao planetarna izvarikirana (izbeljena) mega "zvezda", Majkl Džekson. Tu je potpisano primirje. Davidova pračka u rukama srpske mladosti i roditeljskih strepnji, slomila je nadobudno samopuzdanje i oružje.

O. mladosti... 1999. godine,

O, nesrećni roditelji te mladosti vi, koji decu svoju posvetiste Kosovu, zadatke iz matematike neuradene na

Varvarinskom mostu, kad ubiše zlotvori najbolju matematičarku Srbije (još i danas neresene), majke što putnike iz voza u Grdelici dočekati nikad neće, svekrva što sa svojom trudnom snagom robu kupljenu na pijaci

nikada neće doneti u Nišu.

Brzo se prestalo sa plakanjem, brzo.

Plakali su prijatelji, rođaci i deca koja su bila daleko od Srbije. Koliko telefonskih poziva iz "inostranstva" sa plačem i naredbom "Bežite, sad smo čuli na televiziji, ovde kod nas, idu na Vas,...

Neka ih, govorilo se rodbini van Srbije, Neće noćas, neće nas, baš sad! Pustite. "plaše mečku rešetom"

Jeste li čuli skinuli smo im nevidljivog!

Tek će se sada svetiti, javljao je London, Melburn, Keln, Pariz.

I jesu!

Dan posle" nevidljivog "ili koji kasnije, ljutito su bacali zabranjene kasetne bombe u "merak gradu " Nišu na prve zelene salate, na prve trešnje i Ljude.

A dani Časnog posta su bili, te 1999. godine sa proleća

Nije bilo cigara, za hleb se u redovima čekalo, struje nije bilo...

Ali, njih je bilo i njihovih bombi.

Kandila su gorela, za mladost na Kosovu raspetu

Što je moglo, a što nije prenosilo se.

Nikada do tada nisam čula za mesta Gorozup, Košare i još mnoga

Sada su im imena posvećena i u pamet urezana.

Tog proleća. 1999. godine "rascvetavale "su se bandere, posmrtnicama. Prazni izlozi prodavnica. Svako jutro, novo, preživljeno, (pre potrage za hlebom i pustim cigaretama!) podrazumevalo je obilazak bandera i odlazak u Crkvu. Da se sveće za žive i mrtve mučenike zapale, izmoli Oče naš, koji si na nebesima....

O Nebesa, o, Anđeli, Visoki Dečani, Gračanice Sveta, Oj Kosovo ravno i Metohijo, prokletijo, u crno zavijena.

Prizrene Carski sa svojom Bogoslovijom i đacima...

Ne, nije bilo suza, po katkad, nije bilo ni prkosa! Samo dostojanstveni muk dostojan Davidove Borbe i prezra prema Golijatu što nam je Nebo razdevičio, ali ne uprljao.

Nekako s proleća, kad pogledam moje tri kćeri, i dalje, Milici sam ostala dužna proslavu punoletstva, drugoj ime kad izgovorim, i sad, posle deset godina je dozovem Nato, štrećem se, kako od imena

Natalija od milja da zoveš sopstveno dete, nego Nato!

Ej NATO, NATO!

Prošlo je deset godina, rat se završio, Kosovo ravno bez mnogih ostalo, Metohiju hoće da pokrste, Dukadini da se zove, a deca čiji su očevi pratili kamione kojima su odlazili na ratne položaje na Košare i druge odvodili, uporno pratili, kao majka, dečaka Rada u romanu "Na Drini ćuprija.

Nerasti što su nam nebo okrvavivili, dušu zlostavljali u čast uprli sude! Sude, još uvek, kad nisu mogli da presude, onomad s' proleća 99. godine.

A mi, retko se sećamo tih dana, pa i sada posle deset godina, osim s' proleća

Kad niknu divlje ljubičice – jedini poklon koga je moja punoletna ćerka došla za svoje punoletstvo od bake i deke kod kojih je prvih dana Agresije Nemilosrdnog anđela stasavala u čoveka.

I sad, posle deset godina

Nisu obarali diktatora, nisu ni kažnjavali narod koji ga je birao. Ubijali su ga, otimali mu zemlju, zulum činili uvek i neretko baš na istom mestu od Lazarevih do današnjih dana, baš tamo gde je davno pesnik plakao pevao, proklinjao i zavetovao.

"Iskopaše ti oči, prelepa sliko, Večeri jedne na kamenoj ploči, Znajući da ga tad ne vidi niko... da ne vidi niko.....

Videli su, samo se prave. Naše je da oprostimo i ne zaboravimo. Nikad, posebno uvek s' proleća.

Ružica Z. N. Stojković

Specijalna bolnica za lečenje bolesti

zavisnosti "Dr. Vorobjev"

poseduje 16-godišnje iskustvo u izlečenju od

Narkomanije, alkoholizma, zavisnosti od kockanja; mucanja, neuroza i depresija

Glavno dostignuće bolnice je bezbolan detox i oslobađanje pacijenta od patološke potrebe za opijanjem, od uporne želje za upotrebljavanjem narkotika i alkohola.

Pojavljuje se ravnodušnost, čak i odvratnost prema ovim opasnim supstancama.

Naš cilj je da apstinenciju učinimo prijatnom i željenom.

Nakon stacionarnog lečenja se nastavlja jednogodišnja ambulantna terapija i stabilizovanje rezultata.

Konsultacije su besplatne!

Vratite sebi slobodu i uživajte u životu u svim situacijama!

www.v-clinic.eu

Srbija, Beograd, ul. Sremskih Boraca 2E

Telefoni: 011.3167.190, 011.2197.673,

064. 940.2383

e-mail: info@v-clinic.eu

BEOGRADSKI PRAZILUK

Luk je prirodni penicilin, čak se koristi u borbi protiv hemoroida. Veruje se da grejana rakija u kombinaciji sa živim prazilukom uništava sve mutacije gripa i isteruje ga kroz vrata i prozore, kao neki srpski terminator bakterija i nepoželjnih virusa. Beli luk je jedna istorijska srpska epidemija uzdah koja napada i naš glavni grad, naš ponos i našu diku od grada, srpske metropole.

Kad malo bolje razmislim mi srpski seljaci iz unutrašnjosti, u svakom vagonu druge klase, uz paradajz, ljute paprike i rotkvice, donesemo po jedan struk praziluka u naš beli Beograd. Neki od nas izuju i cipele. Belo na belo, pa skoro da se ne vidi i skoro da smo slični sa žiteljima prestonice, rekao bih, jedino se razlikujemo po mirisu.

Beograd jeste jedno veliko brdo. Uživaš sa brda na brdo, pa opet brdo, sve lepa brda. Priznajem od svih beogradskih uzbrdica uvek su mi se najviše svidale Beogradanke. Ma rodila majka, a obukao tata ili sponzor, nije važno, lepe su ko gorske vile i zemlju ne dodiruju. Evo kad putujem za Beograd već u Minhenu prepoznajem naše žene, kruškastih zadnjica, koje ljuljaju aerodrom, ljuljaju kukovima kao da je ljuljaška u pitanju. Ne treba da gledam u znakove i strelice znam gde se čeka beogradska letelica i po mirisu i po lepoti. Samo tu sednem i znam da će me neko na srpskom zamoliti da mu pričuvam stvari. A tek naši muškarci, mrki, popreki. Srbin onako razbarušen viri iz kožne jakne, sa rukama u džepovima i čeka da mu Nemač otvori vrata Jata.

I dok udaraš dlanom o dlan, eto ga ispod nas Beograd, grad dinamike, psovki, zagušen u saobraćaju i dimu sopstvene erupcije zabave, seksa i druželjubivosti, gde smo svi tu nekako isti. Okupani živim blatom, svako od nas unutrašnjih građana, počne da mutira i da hvata beogradski sleng. Rodeni Beograđani inače samo lažu do ponoći, a posle ponoći...? Posle ponoći grle i mene i ranojutarnje prolaznike čije cipele odzvanjaju Knezom, kroz akustičnu noć, zagrljeni i nasmejani. Na kraju svi smo mi isti. Ljubimo se na rastanku i u obraze, i u usta, i u čelo u takvom ljubavničkom zanosu ja skačem na taksu, poljubim Beogradanina poslednji put, pa pali družje jer ko zna ko još može da se nakači. A i ko me je na kraju terao da spominjem Ameriku i Čikago? Zašto lepo nisam rekao da sam Nišlija, južnjak i niko me ne bi grlio, niko me ne bi bratimio, a još manje ljubio. Znam ja, Beograd strahuje od napasničke agresije i praziluka i to je sasvim normalno.

Pa i u ovom našem srpskom Čikagu, reč Beograd nas podseća na mesaru i burekdžinicu Beograd, ta reč nas jednostavno asocira na burek i jogurt. Mi stojimo u redu, izoštrenih čula mirisa, onako ovlaš prelistavamo novine i razmišljamo o onom teškom hamletovskom pitanju što bi nasrpskom značilo: – Sa

sirom ili sa mesom? Dok se vruć burek isparava umotan u masnu hartiju, svaka žlezda u nama Srbima ispusti po kap vode. Ma kažem vam, Beograd je strava, svaki vegetarijanac bi u Beogradu postao normalni i kršteni mesožder.

Naravno svi mi iz unutrašnjosti i daleke dijaspore znamo da je Beograd centar vaspeljene. Tu tvrdnju jednako potvrđuju Galilejeve beleške i tajni spisi Nikole Kopernika, kao i Leonardove mape crtane slobodnom rukom i slovima ispisanim sa desna na levo. Beograd ima svoj visoki standard i dobar sluh. Trista metara od Konja do Kalemegdana

kuca ritam srca našeg velegrada, ima tu mađije i zagonetke. Ima svega. Volim taj ponos prestonice Balkana, taj blesak naše nacije i naše zezanje. Lepo je, nije obavezno. Urbana Srbija se potire jedna o drugu kao kremen kamen iz kog pali varnica. Srbija na jednu stranu, urbanost na drugu, kad se kresnu, eto varnice i vatre. Kada sam polazio na studije u Beograd roditelji su me ispratili do kapije. Majka sa dva lepa rukom ispletena džemperu, dok je otac zamnom prosuo kantu vode, i zamnom i po meni. Reče: – Via Beograd, to ti je odskočna daska za svet!

Beograd je dugo i nepravredno značio slepu ulicu i nepoželjni koridor. Danas tek po negde na Slaviji možeš videti, Stojadiniku, Fiću ili Varburga, promenio se vozni park. Došle su nove generacije Beogradana.

I nače Beograđani ne vole revolucije i slične gužve, obično autobusi bučnih protestanata uđu u grad, zatim se ispred Skupštine napravi malo dimne zavese, par sati divljeg zapada, mudrog Istoka pa onda nazad u autobus za unutrašnjost. Francusku buržoasku revoluciju su podigli

Parizani. Nemački Rajhstag zapališe Berlinci, a našu skupštinu Čačani. Beograđani žive negde dole i žuljaju se sa glistama i kriticama dok je gore tvrda vuna, a kad se razide dim, stari Beograđani izmigolje glave iz šahte i uz pomoć svojih starih beogradskih porodica formiraju Srpsku narodnu vlast. Amerika je kako kažu ovde, pobedila razizam, pitanje je da li će Beograđani pobediti svoj kompleks prema unutrašnjosti i strah od praziluka koji klija oko Belog grada. Starim Beograđanima svaka čast. Skidam kapu. Ali, imam i jedan mali problem sa time, jer jednostavno treba pronaći starog Beogradanina negde po Beogradu. Ako ga uhvatite, javite mi adresu da odem da mu skinem kapu. Mislim svoju kapu, njemu u čast. Po popisu iz 1912. godine, Beograd je imao samo osamnaest hiljada stanovnika, zanimljivo je da je Niš imao za hiljadu više po istom popisu.

Beograd je svet.

Beogradska zvona zvone da pozdrave šampione.

BG – leto ili BG – Geto na Adi Ciganliji.

Grad od krhkog i ranjivog porcelana. Grad od rublja, čaršafa, gača i kombinezona na balkonima. Slojevit grad. Grad grafita, sa bodljikavim kaktusom u limenoj konzervi na stepeništu, obogaćen cvetom muškatele.

April u Beogradu i mirisne bašte. Beograd se uvija, Beograd se lomi. On je poraženi, večiti pobednik i Pepeljuga Balkana. Dvorana za sve hajke. Beograd pada s' Marsa i nema ga na karti sveta. Pogašena su sva svetla i suši se donji veš na terasi koja gleda ka Evropi. Grad koji se cedi preko žice, zakačen za rep kao životinja u klopci. Beograd lebdi nošen u balonu, zapaljen u cepelinu. Grad koji lebdi iznad zemlje. Grad poliven crvenim vinom, pojedeni grad koji nazdravlja i voli.

Beograd je svet.

Gledam naslonjen čelom kroz prozor nekog Boinga. Slećemo. Duša mi sleće u svoje гнездо. Gledam i mislim, a onda više ništa ne mislim.

Osećam i znam.

Ono što Beograd ima, a drugi gradovi u okruženju nemaju je duša. Slovenci su poslednjih godina shvatili da za male pare mogu da dođu do lude zabave i lepog ženskog društva na splavovima, žene svetskih diplomata dobiju groznicu i strašne napade straha kad njihovi muževi dobiju premeštaj u diplomatsko predstavništvo na teritoriji Srbije, tačnije Beograda. One naše male beogradske mace, uopšte nisu naivne. Grad obiluje prirodnim lepotama, na zardalaj petlji Gazele još uvek se smeše slike Voje Šešelja, na Avali je podignut toranj iz pepela, starije beogradske dame se uvek iznerviraju kada im u autobusu momci sa bosanskim ili krajiškim akcentom zauzmu sedišta, starije Beogradanke pričaju o starim vremenima kad se znao red, kad se slušao zvižduk u osam i kad se plesao tango.

Ipak, mi Srbi nemamo drugu metropolu na mapi sveta. Kakav je, takav je – naš je. Peru ga dve velike reke, zato je tako blistav, mirisan i beo.

Rem tamo, u svoju prestonicu, tu gde nam živi matica i tu gde smo svi deca, i gde se iznova rađamo. Moj deda je uvek govorio, misao je najbrža na svetu, u sekundi otpušeš u mislima gde poželis. Ja stalno putujem u istom pravcu u isti grad. Volim tu kratku polarnu noć preko Atlantika. Tačno znam kad se letelica strese, kad avion naiđe na kopno ispod sebe, gde su vazdušne struje, znam u minut kad članovi posade služe i kad će kafa da zamirise između sedišta. U isto vreme i na istom mestu ponirem i gubim visinu, znam gde menjamo kurs i kad me hvata san. Jednom, pre osam godina leteo sam u polupraznom avionu. Sastavio sam čebad, ušuškao se, zauzeo tri sedišta i podmetnuo jastuk, stavio slušalice i menjao muziku pritiškajući dugmad na sedištu. Naišao sam tada na muziku iz filma "Blade Runner". Glava mi je bila ispod prozora, a ja sam slušao tu predivnu muziku. Sklopljenih očiju sam razmišljao o Beogradu, o džezu četvrtkom u Domu Kulture, o Trgu Republike i zelenoj dvadeset sedmici na putu za Karaburmu. Otvorio sam oči i iznad sebe, kroz prozor ugledao nebo sjajno od rojevutih zvezda. Nebo posuto srebrom i čuo muziku prostanstva. Sklopio sam oči i leteo kroz ulicu Kneza Miloša, lebdeo Balkanskom, napravio krug oko Pobednika i utonuo u san. A praziluk? Bože, ne znam gde sam ga ono upakovao i sakrio od sebe samog. Da li je on u ručnom prtljagu ili negde dublje, sigurno znam da će on, praziluk početi negde sam od sebe da klija, baš kao u onoj priči o čarobnom pasulju i sedam i po patuljaka.

PRETPLATITE SE NA

ГЛЕДАЛО

Marijana Maljković Intervju sa proslavljenim košarkaškim asom i velikim humanistom Vladom Divcem

LEGENDARNI SPORTISTA I NEUMORNJI DOBROTVOR

Podizanjem dresa sa brojem 21, Sacramento Kings odaje specijalno poštovanje i čast velikoj živoj legendi Vladi Divacu, koji i ovaj put objedinjuje svoje uspehe i popularnost sa humanitarnim radom. Tako će košarkaška zvezda svoj dolazak u SAD iskoristiti za promociju misije

dogadjaja naše humanitarne organizacije. Pokušavam sve te aktivnosti da objedinim, a sve u cilju prikupljanja sredstva za otkup napuštenih seoskih domaćinstva širom Srbije za izbegla i raseljena lica sa teritorije bivše Jugoslavije, koji već petnaestak godina žive u izbegličkim kampovima.”

Posle ceremonije, proslava će biti nastavljena u klubu Tunel 21 u Sakramentu, gde ćete sa suprugom biti domaćini. Koga očekujete od velikih imena košarke?

“Sve koji će prisustovati pomenutoj ceremoniji, moji saigrači u Sakramentu, pre svega mislim na Kris Vebera, Skota Polarda, Bobi Džeksona... Pedju Stojakovića iz Hornetsa, nekoliko prijatelja koji su igrali sa mnom u

Lejkesu iz Los Andjelosa, Geri Pejton i još nekoliko igrača koji su igrali u NBA.”

Poznato je da se godinama nesebično bavite humanitarnim radom. Vaša Humanitarna organizacija Divac “HOD”, koju ste osnovali sa suprugom Anom organizovaće u Čikagu donatorsku večeru u prestižnom restoranu Topaz kafe, a planira se i nekoliko sličnih događaja u našim crkvama u Kaliforniji. U koje svrhe je namenjen novac, prikupljen na

ovaj način?

“Novac ide u otkup seoskih domaćinstava širom Srbije, namenjenim ljudima, koji su godinama u izbegličkim kampovima zaboravljeni od svih nas. Rat se na našim prostorima završio pre desetak godina, a oni i dalje žive u kampovima i stvarno je krajnje vreme, da se okrenemo iza sebe i pomognemo tim ljudima. Od prošle godine, od kada je započeo projekat, sakupili smo više od milion i po dolara i za taj novac otkupili, do sada, 104 kuće u koje se već uselilo stotinjak familija. To je

Humanitarna organizacija Divac (HOD) je osnovana sa ciljem da pomogne nezbrinutim, izbeglim i raseljenim osobama bez obzira na njihovu nacionalnu, rasnu, versku, političku ili bilo koju drugu pripadnost ili opredeljenje. HOD je 2007. godine pokrenuo akciju „Možeš i Ti”, sa ciljem zbrinjavanja izbeglih i raseljenih lica koja još uvek žive u izbegličkim kampovima širom Srbije kako bi im omogućio da u Srbiji ostvare prava na sopstveni dom, na zapošljavanje, materijalnu sigurnost i psihosocijalnu pomoć, da vrate i osnaže sopstveno samopouzdanje i lično dostojanstvo.

VLADE DIVAC

Visina 2,16 m
Težina 118 kg
Državljanstvo Srbija
Rodjen 3. februar 1968.
Prije polje, Srbija
Draft 26., 1989.
Los Andjeles Lejkersi
Pro karijera 1986. – 2005.
Bivši timovi Partizan (1986-1989)
LA Lejkersi (1989-1996; 2004-2005)
Šarlot Hornetsi (1996-1998)
Crvena Zvezda (1999)
Sakramento Kingsi (1999-2004)
Predsednik Olimpijskog komiteta Srbije (2009)

obezbedjenja finansijskih i drugih sredstava za pomoć izbeglim i raseljenim licima u Srbiji. Tim povodom razgovarali smo sa gospodinom Divcem, proslavljenim svet-skim košarkaški asom, Ambasadorom dobre volje UNICEF-a, realizatorom i učesnikom velikog broja humanitarnih aktivnosti tokom dvadesetogodišnje međunarodne košarkaške karijere.

Dolazite krajem marta u SAD, iz više razloga. Iako ste već prestali aktivno da igrate košarku, Sakramento Kings 31. marta planira, kako sportisti kažu, da penzionise vaš dres, čime i zvanično postajete deo američke košarkaške istorije. Otkrijte za naše čitaoce detalje te ceremonije, na koji način će se to obaviti?

“Glavna ceremonija biće održana 31. marta u toku utakmice Sakramento Kingsa i Nju Orleans Hornetsa. Kruna svakog sportiste je da dobije priznanje, koje sam ja dobio od Sakramento Kingsa, a to je penzionisanje broja 21, odnosno dresa koji sam nosio šest godina u Sakramentu. Na polovini utakmice protiv Hornetsa, održać se ceremonija, kada će se u dvorani podići moj dres, nakon čega niko više neće nositi taj broj dresa. To priznanje je san svakog sportiste i veliko poštovanje Sakramenta prema meni i mojim igrama tokom šest godina provedenih u tom klubu. Pre toga biće organizovano nekoliko zanimljivih humanitarnih

najhumanije što naš narod može da uradi, da pomogne svojim sunarodnicima koji su u teškoj situaciji.”

Da li imate podatak koliko je ljudi na ovaj način izašlo iz kolektivnih centara i dobilo svoje domove?

“Najnoviji podatak kaže da je naša humanitarna organizacija “Divac” obezbedila dom za 47% izbeglih i raseljenih lica. U prošloj godini stambeno smo situirali oko 500 ljudi. Svi koji smo učestvovali u našoj akciji jako smo ponosni na taj podatak. Za deo ostalih stanova pobrinula se država i druge organizacije.”

Od nedavno ste predsednik Olimpijskog komiteta Srbije. Koji su vaši prvi koraci na toj funkciji?

“Što se tiče kratkoročnih planova, neophodno je obezbediti dobre uslove za naše sportiste, koji će se takmičiti na Zimskim olimpijskim igrama i Letnjim olimpijskim igrama u Londonu. Kada je reč o dogoročnim planovima, krajnje je vreme da u Srbiji postavimo Olimpijski komitet na pravo mesto u društvu, a to je da bude kapa vrhunskog sporta. Važno

Do you want to be a part of Sacramento Kings basketball history? Come and join Vlade Divac in his retirement celebration.

Bring your family, co-workers, business partners and enjoy a night with Vlade, Chris Webber, Scot Pollard, Doug Christie, Peja Stojakovic and other Kings players for this once in the lifetime experience.

Monday March 30th 2009 5:30 pm. 5681 Lone Tree Blvd Rocklin, CA 95765

For tickets or lane purchase please contact us at www.divac.com info@divac.com (916) 807-4501 (Limited Availability)

TIMELESS PACKAGE \$4,000
8 Tickets to Timeless #21
Kick-Off Party @ Tre
8 Jersey Retirement Game Tickets (Lower Level Behind the Basket Seats)
2 Lanes at Divac Charitabowl (8 people)
2 Additional VIP tickets to Divac Charitabowl
8 VIP tickets to Tunel 21 After-game-party

FOREVER PACKAGE \$2,500
4 Tickets to Timeless #21
Kick-Off Party @ Tre
4 Jersey Retirement Game Tickets (Lower Level Behind the Basket Seats)
1 Lane at Divac Charitabowl (4 people)
4 Additional VIP tickets to Divac Charitabowl
4 VIP tickets to Tunel 21 After-game-party

VIP PACKAGE \$1,500
4 Tickets to Timeless #21
Kick-Off Party @ Tre
4 Jersey Retirement Game Tickets (Lower Level Behind the Basket Seats)
4 VIP tickets to Divac Charitabowl
4 VIP tickets to Tunel 21 After-game-party

A LA CARTE
1 Jersey Retirement Game ticket (Lower Level Behind the Basket Seats) \$89.50
Double Lane at Divac Charitabowl 2,500 (8 people)
Single Lane at Divac Charitabowl 1,500 (4 people)
VIP ticket to Divac Charitabowl 100
GA Adult/Under-16 Charitabowl 30/30
Timeless Kick-Off Party @ Tre 50/75/100
VIP Ticket to Tunel 21 (After-game-party) 50/75

HOD All proceeds will benefit Humanitarian Organization Divac and its mission to provide financial, material and other resources necessary to fulfill physical, mental, social and other needs of refugees, internally displaced persons (IDP), and uncarred-for persons, regardless of nationality, race, religion, politics or any other background or orientation.

je da prepoznamo talente na vreme, da ih pomažemo kvalitetnim treninzima i svim uslovima koje zaslužuju, pre svega mislim na većinu teniseru, koji kao individualni sportisti nisu bili u mogućnosti da obezbede sebi dobre treninge i karijeru. Olimpijski komitet mora to da ispravi.”

Gospodine Divac, do sada ste se uvek rado odazivali našim pozivima za intervju, u ime naših slušalaca i čitalaca Ogladala, hvala vam i na ovom razgovoru. Vidimo se u Čikagu.

“Hvala i vama. Pozdravljam sve vaše slušaoce i čitaoce i želim im sve najbolje.”